

РЕШЕНИЕ

№ 2012

гр. София, 16.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **10585** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 във вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 10, ал. 1, т. 17 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по изпратена по компетентност с Определение № 7425 от 24.09.2025 г., постановено по адм. дело 1589/2025 г. по описа на Административен съд – Хасково, жалба на Д. Ф. Д., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., притежаваща паспорт № S., издаден на 03.03.2025 г. от Република Т., със срок на валидност 03.03.2029 г., депозирана чрез пълномощник – адв. Е. М., АК - Х. срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза тип „D“, издаден на 05.09.2025 г. от завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. по Заявление за издаване на виза № I. 25020368V от 16.07.2025 г.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Застъпено е становище за противоречие с правото на свободно придвижване, регламентирано в чл. 2 от Протокол № 4 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, а и с гарантирано от чл. 8 от Конвенцията право на личен и семеен живот. Твърдят се допуснати съществени нарушения на административно производствените правила - фактическа необоснованост и липса на мотиви относно приложеното правно основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на административния акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания относно тълкуването на закона. Претендира се заплащане на направените разноски, включително и адвокатско възнаграждение на процесуалния представител, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за

адвокатурата.

Процесуалният представител на жалбоподателката поддържа направеното искане в жалбата и в съдебното заседание. Ангажира писмени и гласни доказателства в подкрепа на становището за фактическа и юридическа необоснованост на оспорения Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза тип „D“. Представя списък по чл. 80 от ГПК (л. 91).

Ответникът – завеждащ Консулската служба в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. не участва в съдебните заседания. По искане на процесуалния му представител (л. 52) в съдебното производство са приобщени представени, по реда на чл. 192 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, становища на Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ – МВР от проведената съгласувателна процедура по чл. 30 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). С позоваване на отрицателното становище на Държавна агенция „Национална сигурност“ е обосновано искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, участвал в проведеното първо съдебно заседание не е изразил становище по основателността на жалбата.

Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав, въз основа на приложените към делото доказателства и становището на страните, съобразно правомощията по чл. 168 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

На 16.07.2025 г., жалбоподателката Д. Ф. Д., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в [населено място], е депозирала в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. Заявление № I. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на територията на Република България, виза тип „D“ (л. 7 – л. 10, л. 114 – л. 121). В Заявлението е посочила, че има издаден на 03.03.2025 г. паспорт № S. от Република Т., със срок на валидност 03.03.2029 г. Посочила е адрес в [населено място], [община], област С. 3., на който е заявила, че ще пребивава по време на престоя си в България и на който е посочила, че е пребивавала при последните си три посещения – в периода 25.06. – 29.06.2025 г., на 04.07.2025 г. и на 10.07.2025 г. Отразила е, че разходите за пътуване и издръжка по време на престоя в Република България ще бъдат поети със собствени средства. Като цел на заявеното пътуване на 22.08.2022 г. в заявлението е посочено „друго“ – „чрез представителство“.

Към Заявлението са приложени, изискуемите съгласно чл. 19, т. 1 и т. 2 от НУРИВОВР документи :

- 1) фотокопие на първите две страници на документ за задгранично пътуване с лични данни на заявителката – паспорт № S., издаден от Република Т. на 03.03.2025 г. със срок на валидност 03.03.2029 г. с отразени личен № 37858171538, дата на раждане – 01.01.1983 г., място на раждане – [населено място], гражданство – Република Т. (л. 48),
- 2) копие на Справка съдимост № 94416438-2025-[ЕГН], издадена на 15.04.2025 г. от Главна републиканска прокуратура в К., заверена с апостил, с превод на български език, съдържаща личните данни на жалбоподателката и отразяване - липса на регистрация на съдимост, включително и на архивни данни (л. 21 – л. 24),
- 3) удостоверение за гражданско състояние № 103350, издадено на 16.04.2025 г. от К. Е., заверено с апостил, с превод на български език (л. 26 – л. 28),
- 4) документи, удостоверяващи целта на издаването на виза (чл. 13, ал. 2, б. „а“ НУРИВОВР)
- копие на Удостоверение изх. № 20250714122623, издадено от Агенция по вписванията на Република България, съдържащо данни за вписаните към 14.07.2025 г. обстоятелства в Регистър Булстат по партията на Търговско представителство „Ф. О. Йедек П. С. Ве Т. Л. Ш.“, с код по Булстат[ЕИК] (л. 15),

- копие на Решение за вписване в Единния регистър на Българската търговско – промишлена палата № [ЕГН] от 09.07.2025 г. на Търговско представителство „Ф. О. Йедек П. С. Ве Т. Л. Ш.“ – неюридическо лице, без право на стопанска дейност, регистрирано в Търговския регистър на Република Т., [населено място] под № 683698 от 20.11.2008 г., с отразен адрес на представителството в Република България – [населено място], [община], област С. 3. и представители в България – Д. Д. Д. и Д. Ф. Д. (л.12 – л. 13),

- копие на Сертификат № 2899 от 14.07.2025 г., издаден от Българска търговско промишлена палата, на основание чл. 9, ал. 6 от Устава и в съответствие с данните в Търговския регистър, в който е отразено, че търговско представителство с наименование „Ф. О. Йедек П. С. Ве Т. Л. Ш.“ и седалище И., Т. е вписано в Единния регистър на БТПП под № [ЕГН] с решение от 09.07.2025 г. и е с правен статут – неюридическо лице, без право на стопанска дейност. Отбелязана е забележка, че съгласно § 43 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗЧРБ (обн. в ДВ, бр. 52 от 27.06.2025 г.) – до две години от влизане в сила на този закон, регистрираните търговски представителства на чуждестранни лица привеждат обстоятелствата по регистрацията си в съответствие с него (л. 14),

- копие на Обосновка от името на Д. Д. Д., в качеството ѝ на представляващ „Ф. О. Йедек П. С. Ве Т. Л. Ш.“ – И., Т. относно необходимостта от откриване на търговско представителство в Република България – посочени са трима представители, граждани на Република Т. – Д. Д. Д., Д. Ф. Д. и П. Д., и дейността, която е предвидено да извършат – проучване, търсене и установяване на контакти с фирми и лица с дейност в областта на автосервизи и търговия с авточасти на цялата територия на Република България, презентиране на дейността на фирмата и проучване на местния пазар, проучване на възможността за откриване на автосервизи – фирмени или чрез франчайз, обекти за продажба на авточасти, внос или износ на авточасти, сключване на споразумения за сътрудничество и партньорство в областта на автосервизните услуги и търговия с резервни части (л. 16),

- Годишна програма на търговското представителство „Ф. О. Йедек П. С. Ве Т. Л. Ш.“ за периода 2025 - 2026 г., утвърдена от представляващия търговското дружество, регистрирано в Република Т. – Д. Д. Д. (л. 17),

5) документи за осигурено настаняване (чл. 13, ал. 2, б. „б“ НУРИВОВР)

- копие на нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 83, том II, рег. № 1948, нот. д. 194/2025 г. от 19.06.2025 г. на Нотариална кантора на нотариус № 559 с район на действие Районен съд – Гълъбово, с предмет – двуетажна полумасивна жилищна сграда, масивна стопанска постройка и 3 бр. паянтови стопански сгради, построени в дворно място в [населено място], [община], област С. 3., удостоверяващ придобиването от представителите на регистрираното търговско представителство П. Д., Д. Д. и Д. Д. (л. 18 – л. 20),

6) документи за притежавани средства за издръжка за планирания престой, включително и за завръщане в държавата по произход (чл. 13, ал. 2, б. „в“ НУРИВОВР)

- копие на справка за текущ баланс и движение по сметка открита на името на заявителя Д. Д. в „Търговска Банка Д“ АД – филиал С. към 10.07.2025 г. (чл. 13, ал. 2, б. „в“ от Наредбата – л. 25),

7) копие на медицинска застраховка, валидна за периода 01.08.2025 г. – 01.08.2026 г. (чл. 14, ал. 2, б. „а“ НУРИВОВР – л. 47).

Въз основа на тези документи завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. е издал на 05.09.2025 г. оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България (л. 11) по депозираното на 16.07.2025 г. от жалбоподателката Д. Ф. Д. Заявление за издаване на виза. Като правно основание за Отказа, във формуляра е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, а като фактическо –

не доказва достоверно целта и условията на пребиваване – след проверка са събрани данни, въз основа, на които може да се направи обоснован извод, че търговското представителство е регистрирано формално, с единствена цел осигуряване на основание за получаване на разрешение за пребиваване в Република България, представени са ненадеждни доказателства за осигурено жилище – имотът, в който кандидатът декларира, че ще пребивава е в лошо техническо и битово състояние.

В представеното становище от Държавна агенция „Национална сигурност“ (л. 64 – л. 66) е посочено, че в проведената съгласувателна процедура по реда на чл. 30 от НУРИВОВР е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система, след извършената проверка от Териториална дирекция „Национална сигурност“ – [населено място]. Приложена е информацията, предоставена от директора на ТД „Национална сигурност“ – [населено място], рег. № СЗ-31-3862 от 12.08.2025 г. (л. 65 – л. 66), в която е отразено, че регистрацията на търговското представителство е възложена на търговско дружество „Керем“ ЕООД с едноличен собственик Б. Ю. С., а документите на апликанта – жалбоподателката Д. Ф. Д. и свързаните със сделката за покупко – продажба на недвижимия имот в [населено място] „се движат“ от българската гражданка С. И. И. от [населено място] (разпитана като свидетел по искане на пълномощника на жалбоподателката – л. 81). В справката е посочено, че С. И. е близка на продавача по сделката – турският гражданин М. У. А. и е участвала като преводач при нотариалната сделка. По отношение на състоянието на закупения имот е отразено, че предполага възможност за нощуване при крайна необходимост, защото е в недобро техническо състояние и е несериозно да се ползва като адрес на търговско представителство. Въз основа на данните, че при пътуванията до България една от сестрите се е регистрирала в различни хотели, е направен извод, че придобитият имот в [населено място] не се ползва за тази цел. Направено е обобщение, че информацията съдържа множество признаци за фиктивност в регистрацията на търговското представителство, която цели да заобиколи изискванията на ЗЧРБ. Позовавайки се на това становище административният орган е издал оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България по заявлението на жалбоподателката Д. Ф. Д..

В съдебното заседание пълномощникът на жалбоподателката – адв. М. представи заверено копие на Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот от 04.07.2025 г., № 84, том III, рег. № 3517, нот. дело 426/2025 г. на нотариус № 419 с район на действие – района на Районен съд – [населено място] (л. 76 – л. 77), удостоверяващ придобиване на поземлен имот в [населено място] заедно с построените в него 5 сгради с различно предназначение, от регистрирани в България търговски дружества „Фуат Ото“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „Акташ Иншаат“ ООД, ЕИК[ЕИК], както и превод на български език на заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, подадено от жалбоподателката (л. 112 – л. 121), извлечение на Данъчна декларация за корпоративно облагане 1010 за 2024 година на фирма „Ф. О. ЙЕДЕК П. С. ВЕ Т. Л.“, заверена на 05.05.2025 г. в Териториална данъчна дирекция И. (л. 98 – л. 108) и Удостоверение от Търговския регистър И. № 2025-GD-38412 от 09.04.2025 г., заверено с апостил на 17.04.2025 г. (л. 109 – л. 113).

Показанията на разпитаната свидетелка С. И. И. (л. 81) в значителната си част потвърждават отразеното в доклада от проверката на ТД „Национална сигурност“ – [населено място], извършена в хода на процедурата по чл. 30 от НУРИВОВР – подготвила е документите за регистрация на търговското представителство, а и документите на жалбоподателката и двете й сестри за влизане и престой в Република България, участвала е като преводач при нотариалните сделки – закупуването на имотите в [населено място] и в [населено място], ходила е два пъти до закупения имот в [населено място]. Съществени различия има единствено по отношение на

състоянието на имота – твърдението, че е годен за ползване по предназначение – за живеене и за офис на търговското представителство, след извършен основен ремонт непосредствено след придобиването.

Така описаните релевантни за правния спор фактически обстоятелства не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения административен акт, неблагоприятно засегнат от властническото волеизявление, в предвидения от чл. 149, ал. 1 от АПК срок (Отказът е връчен лично на жалбоподателката на 05.09.2025 г., а жалбата е заведена на 09.09.2025 г. в Административен съд – [населено място] – л. 2). Обжалваният административен акт подлежи на съдебен контрол, съгласно чл. 10а, ал. 4 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, доколкото като основания за оспорването му са посочени нарушения на чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и чл. 2 от Протокол № 4 към Конвенцията.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е регламентиран в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС, е да има валидно издадена виза. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете, издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1. Издаването на благоприятен за жалбоподателката акт е обусловено от кумулативното наличие на установяване на целта на планирания престой на територията на Република България и условията, при които ще бъде реализирано това намерение. Оспореният Отказ е съставен, подписан и връчен от компетентен орган – завеждащ „Консулската служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т.. Със Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34 и чл. 29а, ал. 2 от НУРИВОВР, като компетентни да вземат решения за отказ за издаване на визи, на основанията по чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 32, т. 1 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността са определени – директорът на дирекция „К. отношения“, началникът на отдел „Национален визов център“ и служители в отдел „Национален визов център“ ангажирани със съгласуване и проверка на заявленията за издаване на визи, а на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства е възложено да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7, към чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим и по Приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс (л. 53). С т. 13 от Заповед № 6 от 13.02.2025 г. на генералния консул на Република България, завеждащият „Консулската служба“ в Генералното консулство в И. е определен за консулско длъжностно лице, което може да съставя, подписва и

върчва на заинтересованите лица формулярите за отказ по Приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс и Приложение № 7 и 8 към чл. 34, ал. 1 и 2 от НУРИВОВР за уведомяване и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Оспореният Отказ за издаване на виза „D“ е обективизиран върху Стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила на АПК. Във формуляра са посочени правното основание, на което се е позовал административният орган, за да откаже издаването на виза - чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, а и фактическите обстоятелства, които обосновават приложението му.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните данни от заявителите преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Заявлението се изпраща задължително на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген в случай на заявено такова искане, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура са представени становищата на Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

В Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела С – 225/19 г. и С-226/19 г., т. 34, е прието, че *„въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите – членки,... като органите на държавите – членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. Касае се за издаване на Отказ за виза върху стандартен формуляр – бланка, който отказ се издава като са отбелязани основанията в него, указано е правото на обжалване. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и на ефективна защита.“*

В този аспект, съдът счита, че оспореният Отказ не страда от липса на мотиви и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Бланковата форма отговаря на изискванията на Визовия кодекс, съдържа изискуемите реквизити, отбелязано е правното основание – чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. Изложени са допълнително мотиви, възпроизвеждащи относимата част от информацията, която е приложена към отрицателното становище на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Спазени са и процесуалните изисквания при издаването на административния акт. Не са допуснати нарушения на процедурата, които да са ограничили правата на жалбоподателката.

Актът е издаден в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в чл. 24, ал. 1 от ЗЧРБ. В заявлението жалбоподателката не е посочила основание, но е отразила, че целта на исканото разрешение за пребиваване е „друго“, „чрез представителство“. Приложила е документи, удостоверяващи специфичните изисквания, предвидени в чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Съгласно тази разпоредба чужденци, които са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в

Българската търговско промишлена палата, след проверка и оценка на представени документи относно активността и данъчната изрядност на дружеството, както и относно планираните дейности на представителството, могат да получат виза за продължително пребиваване на територията на страната.

Оценката на информацията в представените документи към заявлението за издаване на виза е извършена в рамките на съгласувателната процедура от служители на Дирекция „Миграция“ и на Териториална дирекция „Национална сигурност“ – [населено място]. Регистрирането на търговско представителство не е достатъчно, за да обоснове извод за необходимост от продължително пребиваване на територията на страната и издаване на виза тип „D“. Правният статут на търговското представителство - неюридическо лице, което не осъществява търговска дейност предполага с приоритет да бъдат оценявани резултатите от дейността на регистрираното чуждестранно търговско дружество, за да може да се направи обективен извод за необходимостта от разширяване на дейността. Не е допуснато твърдяното в жалбата игнориране на информация и данни от значение за установяване на действителните намерения на апликанта. Към заявлението не са представени документи, въз основа на които могат да се правят изводи за финансовите резултати от търговската дейност на регистрираното в Република Т. търговско дружество „Ф. О. ЙЕДЕК П. С. ВЕ Т. Л.“. В този аспект, обосновано в доклада от извършената проверка от ТД „Национална сигурност“ – [населено място] е посочено, че има множество индикации, че с регистрацията на търговското представителство се цели да се заобиколят изискванията на ЗЧРБ.

Представените в съдебното производство с превод на български език – Удостоверение от търговския регистър И. и данъчна декларация за корпоративно облагане за 2024 г. заверена на 05.05.2025 г. в Териториална данъчна дирекция И. съдържат информация за регистрацията на търговското дружество и икономическата активност - извод, за която може да се прави от декларираните данни в Баланса на дружеството за 2023 г. и 2024 г. Не са представени документи за данъчната изрядност - за липсата на публични задължения, за изпълнението на задълженията за деклариране на дължими данъчни задължения и своевременното им плащане. Не без значение е, че измененията в ЗЧРБ с ДВ, бр. 52 от 27.06.2025 г., влезли в сила към момента на регистрацията на търговското представителство (09.07.2025 г.), предвиждат задължително представяне на документи за данъчна изрядност, а и за годишен оборот в размер най – малко на 100 000 лева в съответната равностойност в чуждестранна валута, придобит за период от всяка от двете последователни години преди регистрацията. Представената декларация съдържа данни за деклариран корпоративен данък за внасяне за 2024 г., но не и за неговото плащане.

В този контекст, неоснователно процесуалният представител на жалбоподателката възразява относно приложеното основание за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, въз основа на даденото отрицателно становище от Държавна агенция „Национална сигурност“ в процедурата по чл. 30 от НУРИВОВР, с оглед на представените документи към Заявлението.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕО) № 810/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността достоверното обосноваване на целта и условията на планирания престой и наличието на достатъчно средства за издръжка за срока на планирания престой, а и за връщане в държавата по произход, са задължителни изисквания при проверка на кандидата отговаря ли на условията за влизане и престой. В § 7 на чл. 21 от Регламента е предвидено, че заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване следва да бъде разгледано главно въз основа на автентичността и надеждността на представените документи и направените декларации от кандидата. Твърденията на свид. С. И., че състоянието на закупения имот в [населено място], [община] позволява да се

ползва по предназначение – за жилищни нужди и за търговско представителство след направен ремонт след придобиването му, съдът не кредитира като достоверни, отчитайки пряката ѝ заинтересованост с оглед ангажмента, който е имала по подготовка на документите, а и предвид неоспорената информация в справката на ТД „Национална сигурност“ – [населено място] за близки отношения с предишния собственик. Отчитайки обективните данни – датата, отразена в нотариалния акт за покупко – продажба на имота - 19.06.2025 г., датата на подаване на заявлението за издаване на виза от жалбоподателката - 16.07.2025 г., датата, на която е изготвена справката за извършената проверка от ТД „Национална сигурност“ – [населено място] в проведената съгласувателна процедура - 12.08.2025 г., при липса на други подкрепящи твърдения на свид. И. доказателства за състоянието на придобития имот в [населено място], освен представеният фотос на част от плътна външна ограда на имот с поставена обозначителна табела, от която е видно името на търговското представителство и незначителна покривна част на две постройки, недостатъчни, за да се правят изводи за състоянието им, с оглед ползването за жилищни нужди и за офис на търговско представителство, насотиящият съдебен състав е на становище, че обжалваният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване не нарушава гарантирани права от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Конвенцията не предвижда право на право на дългосрочно пребиваване в държава членка на Европейския съюз на граждани на трети страни. Подобно право не е предвидено и в Хартата на основните права на Европейския съюз. Затова и с Отказа да бъде издадена виза за дългосрочно пребиваване на територията на Република България не се нарушава защитено субективно право на жалбоподателката. Представените към заявлението документи за намерения за разширяване на търговската дейност на регистрираното в Република Т. дружество с ограничена отговорност не съдържат обективна информация за реално осъществявана търговска дейност и не са подкрепени с издадени от съответните компетентни органи официални документи както относно декларираните финансови резултати от осъществявана търговска дейност, така и за данъчна изрядност - липса на публични задължения в последните две последователни години преди регистриране на търговското представителство, спазване на задълженията за деклариране и своевременно плащане на всички видове данъчни задължения. Представената Годишна програма за дейността на търговското представителство също не съдържа информация, която може да обоснове извод, че за реализирането ѝ е необходимо жалбоподателката да пребивава продължително на територията на страната.

Не са налице доказателства, въз основа на които може да се приеме, че с оспорения Отказ се нарушава правото на личен и семеен живот на жалбоподателката, произтичащо от разпоредбата на чл. 8, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Контролът при влизане на чужди граждани на територията на държавите – членки следва да е съобразен със задълженията, предвидени в чл. 8, § 2 от Конвенцията, казано по друг начин намесата в правото на личен и семеен живот да е необходима за едно демократично общество, в интерес на националната и обществената сигурност, или на икономическото благосъстояние на страната, както и за защита на здравето и морала, или на правата и свободите на другите. В заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България жалбоподателката Д. Д. е посочила като основание осъществяването на дейност от регистрираното търговско представителство. При категорично установените данни, че членовете на семейството ѝ живеят в Република Т., а и предвид липсата на твърдения на територията на Република България да пребивават постоянно лица, с които поддържа близки лични взаимоотношения, няма обективни данни да е нарушено гарантираното от Конвенцията право на личен и семеен живот.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ф. Д., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., депозирана чрез пълномощник, адв. Е. М., АК - Х. срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза тип „D“, издаден на 05.09.2025 г. от завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Т. по Заявление за издаване на виза № I. 25020368V от 16.07.2025 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ :